

Ne İnsanlar Tanırım

– AyserÖZBAKIR · 25 Mart 2012

Dürtü kölesi olmuş mantıklı hâl arama,
Ne insanlar tanırım yok ‘insanlık’ eseri.
“Bana ne” diyemem ki tuz basıyor yarama,
Ne insanlar tanırım ‘insanlıktan’ çok geri...

Selâm veremez oldum kurtaramam yakamı,
Yanımda divânedir döndüm eşti arkamı,
İhtiyaçtan arada, takılsam naz makamı,
Ne insanlar tanırım sözü zehir tesiri...

Ensesi kalın biraz, göbeği hayli şişkin,
Medeniyet yuları kullanır aklı şaşkın,
Âdem’dir deyip geçtim anlamaz ruhu taşkın,
Ne insanlar tanırım ‘insandan’ yok haberi...

Etiketi cüzdanı bunlar sebab-i kibir,
Edâlı tebessümle içimden dedim “Kebir”,
Kaç metredir bunların uzanacağı kabir,
Ne insanlar tanıdım dünyada yoktur yeri...

Daha neler yazardım kalemim etti hayâ,
Tükürürdüm yüzüne bozuk olsaydı maya,
Katılaştı yüreğim, âdeta yalçın kaya,
Ne insanlar tanırım ben de onlardan biri...

Ayser ÖZBAKIR